

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

بازخوانشی نو از مفهوم موزه در معماری معاصر

موزه، از اکران اثر تا ادراک حضور

آن در عصر حاضر برای شناساندن فرهنگ و هویت یک شهر و کشور و از

سویی مطرح‌کردن آن در سطح جهانی، از طریق موزه و معماری آن، مؤثر به نظر می‌رسد؛ موضوعی که در کشور ما کمتر حائز توجه بوده و به صورت حرفه‌ای به آن پرداخته شده است.

نگاهی گذرا به تاریخ پیدایش موزه‌های نخستین، نشان می‌دهد که نخستین موزه‌ها، موزه‌های ملی بوده‌اند که براساس یافته‌ها و اشیای کشف‌شده از اعماق زمین شکل گرفته‌اند. شاید این دلیلی بر این مدعا باشد که موزه‌ها در ابتدا نماینده فرهنگ و هویت هر ملت و سرزمینی هستند و سپس در قالب فرهنگ خودی، مخاطب را به تعامل و ادراک فرامی‌خوانند. بنا بر این گفتمان، معماری یک موزه به‌عنوان اولین مقوله‌ای که مخاطب با آن مواجه می‌شود می‌تواند بسیار حائزاهمیت و تأثیرگذار باشد. ما به‌عنوان میراث‌داران فرهنگ و هنر غنی ایران‌زمین تا چه اندازه در انتقال و ابراز فرهنگ و هویت خویش در قالب بنای موزه موفق بوده‌ایم؟ چند موزه حاصل معماری فاخر ایرانی در دوره معاصر ساخته شده است؟ تاکنون

در چند همایش و سمینار ملی و بین‌المللی به موضوع موزه و معماری آن به شکل جدی و مؤثر پرداخته شده است؟ به نظر می‌رسد با وجود نیاز جدی جامعه به توجه به مقوله معماری موزه، چنان که شایسته و بایسته است معماری موزه‌ها مورد توجه واقع نشده است؛ نبود یا کمبود موزه‌هایی با معماری برجسته که بتوانند نماد و شاخصی برای هویت ایرانی باشد، مؤید این کوتاهی‌هاست. در دنیای معاصر، موزه‌ها آزاری قدرتمند و گویا برای تبلور فرهنگ و هویت جامعه خود هستند و سبک و نوع معماری آنها تجلی و نمود پیامی است که موزه و مجموعه‌اش سعی در انتقال آن دارند. چراکه موزه‌ها به سبب ارائه و عرضه آثار تاریخی و فرهنگی یا

 دراواخر دهه ۸۰ موزه‌ای در تهران ساخته می‌شود که قرار است یادآور هشت‌سال دفاع مقدس باشد؛ «باغ‌موزه دفاع مقدس» با ساختمانی مدرن به‌تنهایی و بدون درنظرگرفتن محتوا و آثار درون آن، در نگاه نگارنده نه ایرانی و نه حتی یادآور دفاع مقدس است

دستاوردهای هنری و علمی جامعه خویش، نقش رسانه‌ای نیز می‌یابند. در این جایگاه موزه، رسانه‌ای برای انتقال پیام به مخاطب تلقی می‌شود. حال این تبادل پیام، هم از طریق آثار نگهداری‌شده در موزه و هم به واسطه معماری موزه قابل‌انتقال است. اگر پیش‌تر موزه‌ها را به سبب اشیای درون آن می‌شناختند امروزه موزه یا را فراتر نهاده و مخاطب‌محور شده است. در این معنا موزه بدون مخاطب معنی و کارکرد ندارد. بلکه مخاطب هدف اوست و هر مخاطب به فراخور اندیشه و باورهایش پیام موزه را دریافت و درک می‌کند، تا به آنجا که فضاهای گوناگون موزه از محلی صرفا برای تماشای اشیاء به فضایی برای مکث و تأمل و حضور افراد ارتقا می‌یابند. بر اساس این گفتمان فضای معماری موزه مکانی برای حضور مخاطب است که به او فرصت می‌دهد تا با قرارگرفتن در آن درنگ کرده و در زمینه‌ای معمارانه، پیام اثر موزه‌ای را دریابد. در این مقام موزه خود به‌عنوان ایزه‌ای برای ادراک و اکتشاف مطرح می‌شود که فارغ از کارکرد نمایشی، موضوعی برای سیر و درک است. اینجاست که یک معماری بدیع و خلاقانه، مخاطب موزه را به کاوش در فضا فراخوانده و خوانشی نو از فضای موزه به وی عرضه می‌کند. از این ویژگی معماری می‌توان به‌خوبی در هدایت و تداعی مخاطب در راستای تقویت ادراک وی از پیام آثار به‌نمایش‌درآمده در موزه، بهره جست. در این نگاه موزه نه یک تماشگاه صرف، که عرصه‌ای است برای ادراک فضایی و خوانش مفهومی که در معماری آن غنوده است. همان‌گونه که گفته شد، در دنیای امروز موزه و معماری آن، خود مورد توجه مخاطب قرار گرفته و بازدید کنندگان نه به منظور تماشای صرف آثار که برای بهره‌مندی و درک فضای موزه رغبت دارند. این نکته به‌خصوص

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

معماری

تازه‌های معماری

معماری، صاحب دوسالانه می‌شود

شرق: «اولین دوسالانه معماری تهران» به دبیری دکتر حامد مظاهریان از ۲۵ اردیبهشت میزبان آثار معماران و هنرمندان ایرانی و خارجی می‌شود.
مهران داوری، گردآورنده بخش نمایشگاه‌های «اولین دوسالانه معماری تهران»، درباره این بخش گفت: «ستار برگزارکننده جشنواره از تعدادی هنرمند و معمار که در حوزه معماری پژوهش می‌کنند و حاصل تحقیقات آنها جمع‌آوری و در کشورهای مختلف به نمایش گذاشته شده است، دعوت به عمل آورد تا در این رویداد معماری شرکت کنند.

پس از بررسی طرح‌های پیشنهادی توسط کارشناسان، کارهایی که ویژگی‌های لازم را داشت، برای شرکت در دوسالانه پذیرفته شد». در این دوره علاوه بر نمایش آثار معماران و پژوهشگران ایرانی، سه مجموعه از آثار پژوهشگران و معماران خارجی به نمایش درمی‌آید. داوری درباره حضور پژوهشگران و معماران خارجی گفت:

«و نمایشگاه «شهرِ پس از نفت» و «جایزه ریا» پروژه‌های بزرگی هستند که در دنیا به نمایش درآمده‌اند و با استقبال خوبی هم مواجه شده‌اند. از سوی دیگر، نمایشگاه Sam Jacoby (سم جکوبی) اتفاق مهمی است که در فصل اول بی‌نپال صورت می‌گیرد.

او استاد معماری مدرسه ۸۸ لندن است که به‌تازگی کتابی را منتشر کرده است. کتاب «تصورسازی در معماری و شهر» دو هفته است که در لندن منتشرشده و قرار است این استاد در فصل اول بی‌نپال صورت می‌گیرد. او استاد معماری مدرسه ۸۸ لندن است که به‌تازگی کتابی را منتشر کرده است. کتاب «تصورسازی در معماری و شهر» دو هفته است که در لندن منتشرشده و قرار است این استاد در فصل اول بی‌نپال صورت می‌گیرد. او استاد معماری مدرسه ۸۸ لندن است که به‌تازگی کتابی را منتشر کرده است. کتاب «تصورسازی در معماری و شهر» دو هفته است که در لندن منتشرشده و قرار است این استاد در فصل اول بی‌نپال صورت می‌گیرد.

با وجود تمام این مباحث، اینکه چرا در کشوری با قدمت و فرهنگ ایران، به موزه و معماری آن به‌عنوان نمادی برای تجلی فرهنگ و هنر ملی توجه کافی نمی‌شود، سؤال‌برانگیز و حتی غریب می‌نماید. امروزه اغلب کشورها به این موضوع پی برده‌اند که معماری خاص و زیبایی یک موزه به اندازه اشیای موجود در آن او حتی گاهی بیشتر می‌تواند در جذب مخاطبان مؤثر واقع شود. ازاین‌رو است که شاهد برگزاری رقابت‌های حرفه‌ای میان بزرگان معماری جهان در عرصه ساخت و معماری موزه هستیم. این در حالی است که در کشور ما به‌خصوص در دهه‌های اخیر موزه و معماری آن مورد کم‌توجهی حرفه‌مندان فعال معماری و البته مدیران و سیاست‌گذاران شهری قرار گرفته است.

شاید بتوان گفت اولین موزه زیبا و منحصربه‌فردی که در ایران به صورت اختصاصی و به‌عنوان موزه ساخته شد، موزه ایران باستان بود. ساخت این موزه در ۲۱ اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۱۳ خورشیدی به دستور رضاشاه توسط معمار فرانسوی، آندره گدار، شروع شد. ساختمان موزه ایران باستان به سبک معماری ایرانی با سردر ورودی مشابه ایوان بلند طاق کسری، متعلق به دوره ساسانی و با آجرهای قرمزرنگ در سال ۱۳۱۶ به بهره‌برداری رسید. پس از آن و در دهه ۵۰ شمسی معدود موزه‌هایی با معماری قابل‌توجه و تأثیرگذار ساخته شد که از جمله آنها می‌توان موزه پول، پست و تلگراف و موزه هنرهای معاصر تهران را نام برد. بنای موزه هنرهای معاصر تهران از معدود آثار معماری است که شمایلی از شیاسته‌ای از هنر معماری معاصر ایرانی را به یاد می‌آورد، اما به سبب پرداختن به بحث موزه و معماری آن، گریز عاقله‌مندان برای کسب اطلاعات بیشتر از نمایشگاه می‌توانند به سایت www.tehranarchitecturebiennial.org مراجعه کنند.

۳پروژه ایرانی نامزد جایزه آقاخان

شرق: جایزه معماری آقاخان را هر سه سال یک بار بنیاد شبکه توسعه آقاخان به یک یا چند معمار زنده می‌دهد. این جایزه برخلاف جایزه پریتزکر، بر شیوه‌های بومی و اسلامی و راهکردهای معماری کهن و نوین در توسعه جهان سوم نیز متمرکز است. این جایزه را کریم آقاخان در سال ۱۹۷۷ پایه گذاشته و از نظر مالی بزرگ‌ترین جایزه معماری در جهان به‌شمار می‌آید. امسال که سیزدهمین دوره جایزه معماری آقاخان است، به برنده یک میلیون دلار آمریکا داده می‌شود. جایزه معماری آقاخان ۲۰۱۶ در تاریخ ۹ مه ۲۰۱۶، ۱۹، ۲۰ کانبدیدا از بین ۳۴۸ پروژه داوطلب را اعلام کرد. در بین این ۱۹ پروژه، سه پروژه ایرانی نیز جای دارند. پروژه مرمت خانه منوچهری در کاشان، پل طبیعت با طراحی لایلا عراقیان در تهران و خانه چهل‌کره از علیرضا مشهدی میرزا در تهران سه پروژه ایرانی هستند که نامزد جایزه آقاخان شده‌اند.

سال سیزدهم • شماره ۲۵۸۲ روزنامه شرق

— 10 —

— 10 —

ستون سوم

به تماشای بام‌های تهران

مدتی پیش، کتاب «پاریس، جشن بیکران» را می‌خواندم. این کتاب، یکی از آثار ارنست همینگوی است که پس از مرگ او منتشر شده. کتاب به خاطرات همینگوی در سال‌های ۱۹۲۱ تا ۱۹۲۶ برمی‌گردد که در پاریس اقامت داشته؛ در فاصله ۲۲ تا ۲۷سالگی، در یکی از بخش‌های کتاب جمله‌ای دیدم که برای من به‌عنوان یک معمار، تأمل‌برانگیز بود. جمله‌ای ساده، نوشته بود: «گاهی بلند می‌شدم و به تماشای بام‌های پاریس می‌ایستادم و به خود می‌گفتم…»، از زاویه‌ای که این جمله برای من معنا پیدا می‌کرد، چندان اهمیتی نداشت که همینگوی، در حین تماشای بام‌های پاریس، به چه موضوعی فکر می‌کرده یا با خود چه می‌گفته است. اما با توجه به فضا سازی خاصی که در این بخش از کتاب انجام شده، این عبارت بسیار ساده می‌گوید می‌توان به بام‌های ساختمان‌های پاریسی نگاه کرد؛ از نظم و انضباط و زیبایی ناگزیر آنها لذت برد و احساس آرامش کرد و برای اندیشیدن فرصتی پیدا کرد. بام‌های پاریس – این شهری که داریوش شایگان از آن به رؤیای قرن نوزدهمی تعبیر می‌کند – مرزهای فهم زیبایی‌شناختی ما را از جایی که هست، فراتر می‌برد. به هر چشم‌اندازی که نگاه می‌کنیم، با منظر دیگری مواجهیم چنان‌که گویی نقاش هنرمندی، تابلوهای متنوعی از ایده‌ای ثابتی، که ایده بسیار درخشان هم هست، طراحی کرده است.

حالا بیاییم و کمی درباره تهران صحبت کنیم. بام‌های ساختمان‌های تهران با ما چه می‌گویند؟ منظرهای شهر تهران با ما چه می‌گویند؟ به طور عمومی ما در مواجهه با بخش‌های عمده‌ای از شهر تهران – و البته اکثر کلان شهرهای امروزی مان – با منظرى شلخته و بی‌انضباط مواجهیم. با وجود اقداماتی که مدیریت‌های شهری و دستگاه‌های مسئول و معماران و طراحان شهری، برای ساماندهی شهر و ویژگی‌های منظرین آن انجام می‌دهند، متأسفانه این شلختگی و بی‌انضباطی در بسیاری از بخش‌های شهر رو به گسترش است. طبیعی است در نگاه اول، ممکن است مقایسه تهران و پاریس، قیاس مع‌الفارق باشد. اما باید به نکته‌ای توجه داشت. این دو شهر، مانند بسیاری از دیگر شهرهای اروپایی و مانند بسیاری از شهرهای دیگر ایرانی، واجد بافت‌های قدیمی با ارزش‌های ویژه معمارانه و منظرین بوده‌اند. به عبارت دیگر، ویژگی‌های مشترکی میان بافت‌های شهرهایی مانند پاریس و تهران وجود دارد؛ هرچند در دهه‌های اخیر، شهرها و عمدتاً کلان‌شهرهای ایرانی مسیر رشد و توسعه متفاوتی را طی کرده باشند.

تهران دوره‌های توسعه مختلفی را از سر گذرانده است. از تهران محصور در حصار طهماسبی تا تهران امروز که می‌شناسیم، این شهر دائماً بزرگ و بزرگ‌تر شده است. اما بافت این شهر، در دهه‌های اخیر، به شهری در حال پوست‌اندازی مدام تبدیل شده. با آن مواجه شده، به همین منوال، ما با شهری مواجهیم که هویت منظرین آن دائماً دستخوش دگرگونی است. دندانه دندانه‌شدن ارتفاعی خیابان‌ها، به دلیل تفاوت در ارتفاع ساختمان‌ها، یکی از عوامل شلختگی منظرین شهر است. در خیابانی که بعضی ساختمان‌هایش همچنان مربوط به چندین دهه پیش هستند و یک یا دو طبقه، بعضی دیگر چهار و پنج طبقه، بعضی دیگر در این میان – به‌واسطه بدیده تراکم‌فروشی غیرمجاز مدیریت‌های شهری در دوره‌های مختلف– ساختمان‌هایی بلندمرتبه و برج‌هایی به‌موقع و بی‌محل، در میان بافت‌های مسکونی هستند؛ در چنین خیابانی روشن است هویت منظرین خیابان را چیزی فراتر از جداره و پوسته و دیواره و نما، مخدوش کرده است. چیزی فراتر از اینکه با طراحی و ساماندهی جداره‌ها بتوان آن را سامان داد. این امر، به نوع توسعه شهر، به ترکیبی از قانون‌مداری در چارچوب طرح‌های توسعه شهر و بی‌قانونی و بی‌اعتنایی به آنها، مربوط است.

بام‌های تهران با ما از چه چیزی حرف می‌زنند؟ چه حسی به ما می‌دهند؟ آیا می‌توان در فرصتی که در میانه کارها و مشغله‌های روزمره فراهم می‌شود، به بام ساختمان محل کار یا محل زندگی رفت، از منظره بام‌ها لذت برد و احساس آسودگی بیشتری کرد و به موضوعی اندیشید؟

در سطرهای آغازین این یادداشت، به جمله‌ای از کتاب ارنست همینگوی اشاره کردم. در ابتدای کتاب، یادداشتی از ماری همینگوی – همسر ارنست همینگوی– منتشر شده است. او می‌نویسد: «ارنست نگارش این کتاب را در تابستان ۱۹۵۷ در کوبا آغاز کرد و… در بهار ۱۹۶۰ در کوبا آن را به پایان رساند». توجه کنیم این کتاب به خاطرات همینگوی در سال‌های ۱۹۲۱ تا ۱۹۲۶ مربوط است. اتفاقاً در اواخر فصل اول کتاب، همینگوی می‌نویسد: «شاید دور از پاریس می‌توانستم درباره پاریس بنویسم، همان‌طور که در پاریس درباره میشیگان نوشته بودم». حالا حکایت ماست. ما در شهرهایمان غرق شده‌ایم. چشم‌ها و ذهن ما به شهری عادت کرده که در آن زندگی می‌کنیم. فاصله‌ای لازم است تا شهر را بهتر بشناسیم و بتوانیم از آن بنویسیم؛ فاصله‌ای از عادت‌های بصری هرروزه؛ فاصله‌ای در ذهن.

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار ساتیاگو کاستراوا

موزه هنر نیولانگ آمریکا، معمار سات